kresba tuší

Josef Černý

1. 10. 1934 narozen v Pravoníně u Vlašimi

1963–1969 Akademie výtvarných umění v Praze,
profesor František Jiroudek

Účastní se výstav od roku 1968
a je zastoupen ve sbírkách doma i v zahraničí

adresa: 273 73 Vraný č.53, okres Kladno
telefon: 312 520 133
mobil: 604 716 883

„Konzilium“, kombinovaná grafika

J O S E F Č E R N Ý

„O H L É D N U T Í“

malba, kresba a grafika

5. 10. – 30. 10. 2011

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 5. ŘÍJNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

Z cyklu „Návraty“, suchá jehla

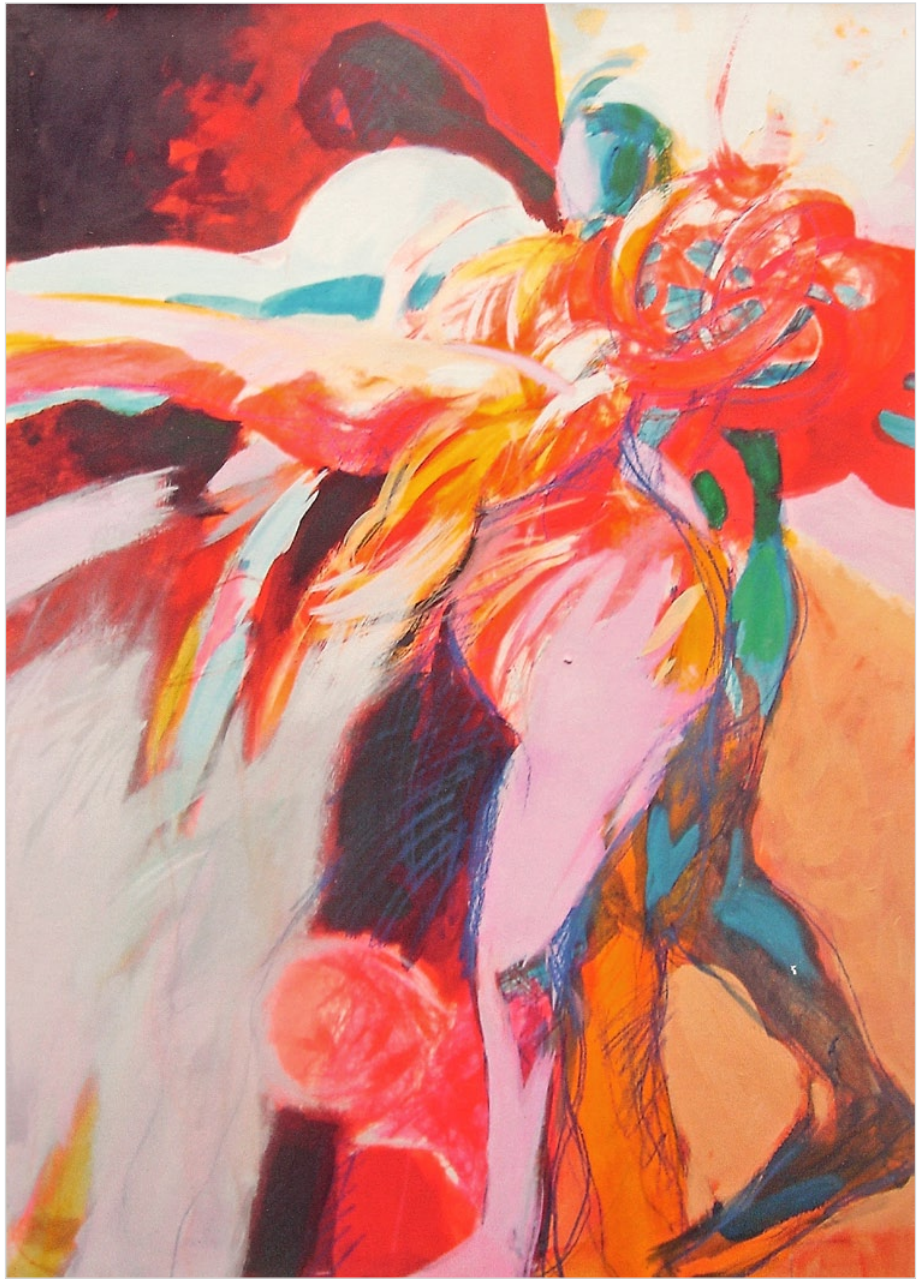

„Kudy kam“, tempera na papíře

„Klíčení“, barevná kresba

„Čas běží“, suchá jehla

*Jedním z prvních žáků Františka Jiroudka, který ateliér krajinářské a figurální školy akademie převzal po náhlé smrti Vlastimila Rady, byl i Josef Černý. Byl tehdy jen o dva roky výš než já; je ale o deset let starší, a na AVU přišel jako téměř třicetiletý. Se svými ročníkovými spolužáky, ale vlastně mými vrstevníky (s Františkem Hodonským / *1945 a výsostným malířem Vladimírem Říhou / 1944-2007 ?) patřil k těm, kteří se snad od počátku s profesorem názorově i formou míjeli. Franta už tehdy tíhl k pastózní krajinomalbě, zatímco Pepa s Vláďou, každý jinak, asi nejvíc k nové figuraci – a figurální téma u něho dodnes výrazně převažuje.*

Výstava je malým ohlédnutím za jeho malbou, kresbou a grafikou ve výběru z uplynulých čtyřiceti let a je proto přirozeně různorodá. Během času se plynule proměňuje, i reprodukce v listech to přiznávají, a přece trvá jádro sdělení, někdy nesené dechem humorné nadsázky či výtvarné grotesky a zjevného potěšení z ní. Nervní kresebná linka, spontánně uvolněná i virtuózní, vyznačující se častou expresivní zkratkou, hraje tu vůdčí roli, a v malbě, ať už temperou nebo olejem, je to pak čistý tón jasné a nelomené barvy.

Pepa se svou ženou Magdou (restaurátorkou) už před lety Prahu opustil. Žije na vesnici a nerad se, podobně jako my, do města vrací. Stará se o rozlehlý dům se zahradou a o početná zvířata. Zůstává v ústranní a dlouho už ani nevystavuje. To proto je i pro mě jeho výstava překvapivým seznámením se s neznámým, přestože se spolu dobře známe. Narozdíl od nás žije v krajině s dalekým obzorem a vysokým nebem, těší se z procházek se svými psy, a osamělost ho netrápí.

O to víc si ale samostatnou výstavu zaslouží, a jsem rád, že mou nabídku přijal. Po Oldřichu Tichém, naopak jednom z pozdních žáků Jiroudkova ateliéru, je letos v galerii jejím druhým absolventem, a jako Olda podobně svébytným.

Miroslav Koval, srpen 2011

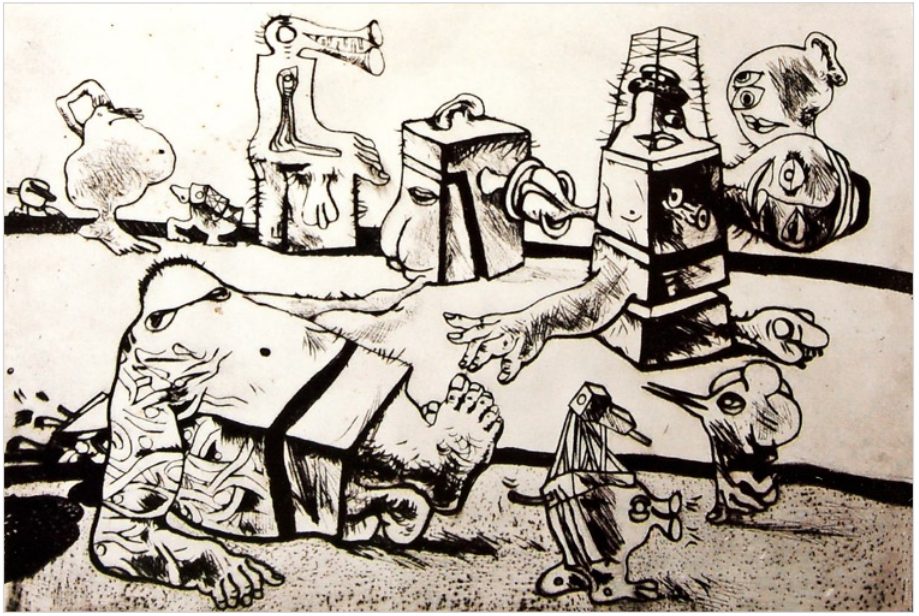

„Krychlohry bez pravidel“, 1974, suchá jehla